

ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการอนุญาตให้บุคคลซึ่งสั่งหรือนำของ
เข้ามาจากต่างประเทศบรรทุกของนั้นโดยเรืออื่นที่มีไซเรือไทย (ฉบับที่ 7)

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการในการอนุญาตให้บรรทุกของ
โดยเรืออื่นที่มีไซเรือไทย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์
พ.ศ. 2521 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์เห็นควรเพิ่มเติมระเบียบสำนักงาน
คณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการอนุญาตให้บุคคลซึ่ง
สั่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศบรรทุกของนั้นโดยเรืออื่นที่มีไซเรือไทย ลงวันที่ 16 พฤษภาคม
2529 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์ เรื่อง หลักเกณฑ์
และวิธีการในการอนุญาตให้บุคคลซึ่งสั่งหรือนำของเข้ามาจากต่างประเทศบรรทุกของนั้นโดยเรืออื่น
ที่มีไซเรือไทย (ฉบับที่ 3) ลงวันที่ 17 มิถุนายน 2529 และ (ฉบับที่ 4) ลงวันที่ 2 กันยายน 2529
ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความในข้อ 4 แห่งระเบียบสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการอนุญาตให้บุคคลซึ่งสั่งหรือนำของเข้ามาจากต่างประเทศบรรทุกของนั้นโดย
เรืออื่นที่มีไซเรือไทย ลงวันที่ 16 พฤษภาคม 2529 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ 4 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์จะอนุญาตให้ผู้ยื่นคำขอตามข้อ 2
หรือข้อ 3 บรรทุกของดังกล่าวโดยเรืออื่นได้ในกรณีต่อไปนี้

(1) ภายในสองวันนับแต่วันที่ของนั้นพร้อมจะบรรทุกลงเรือ ไม่มีเรือไทยที่จะรับ
บรรทุกของมายังปลายทางในประเทศไทยได้ทันกำหนดเวลาที่ผู้ส่งของจำเป็นต้องใช้ของนั้น

(2) ภายในสองวันนับแต่วันที่ของนั้นพร้อมจะบรรทุกลงเรือ แม้มีเรือไทยที่จะรับ
บรรทุกของมายังประเทศไทยได้ทันกำหนดเวลาที่ผู้ส่งของจำเป็นต้องใช้ของนั้น แต่เรือไทยดังกล่าวไม่มีระวาง
พอที่จะบรรทุกของนั้นได้ทั้งหมด ในกรณีเช่นนี้จะอนุญาตให้บรรทุกของโดยเรืออื่นได้เฉพาะส่วนที่เรือไทยไม่
อาจรับบรรทุกได้เว้นแต่ของนั้นเป็นของที่โดยสภาพหรือประเพณีทางการค้า และการขนส่งทางทะเลระหว่าง
ประเทศไม่อาจแบ่งแยกจากกันในการบรรทุกได้จึงอนุญาตให้บรรทุกของนั้นทั้งหมดโดยเรืออื่น

(3) ของมีสภาพ น้ำหนัก ขนาด หรือวิธีการขนส่ง ไม่เหมาะสมกับลักษณะของ
เรือไทยที่เดินอยู่ในเส้นทางนั้น

(4) มีสนธิสัญญาหรือความตกลงใดที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ
ซึ่งการบรรทุกของที่มีโดยเรือไทยจะเป็นการขัดต่อสนธิสัญญาหรือความตกลงนั้น

(5) กรณีผู้ส่งของแสดงหลักฐานให้เห็นว่า ค่าระวางเรือไทย สูงกว่าเรือต่าง
ชาติเกินกว่าร้อยละสิบ

(6) กรณีผู้ส่งของแสดงหลักฐานให้เห็นว่า การบรรทุกของตามที่กำหนดโดยเรือ
ไทยจะทำให้สินค้ามาถึงปลายทางในประเทศไทยล่าช้ากว่าเรืออื่นเกินกว่าสิบสี่วัน

(7) มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นซึ่งสมควรอนุญาตให้บรรทุกของนั้นโดยเรืออื่นได้เป็น
กรณีพิเศษ

ข้อ 2. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (4) ของข้อ 5

"(4) ในกรณีที่ไม่อนุญาตเนื่องจากบริษัทเรือไทยแจ้งว่าสามารถให้บริการได้ตามกำหนด
เวลาที่ผู้ส่งของประสงค์ ให้บริษัทเรือไทยนั้นทำหนังสือรับรองแก่ผู้ส่งของว่าสามารถรับบรรทุกของมายัง
ปลายทางในประเทศไทยได้ทันกำหนดเวลา หากบริษัทเรือไทยดังกล่าวไม่ออกหนังสือรับรองภายใน
เจ็ดสิบสองชั่วโมงนับแต่เวลาที่แจ้งต่อสำนักงานฯ ว่าสามารถให้บริการรับบรรทุกของได้ ให้ถือว่าผู้ขอ
อนุญาตได้รับอนุญาตให้บรรทุกของนั้นโดยเรืออื่นที่มีไซเรือไทย แต่การอนุญาตดังกล่าวให้มีผลใช้ได้ตาม
กำหนดเวลาที่สำนักงานฯ ระบุไว้ในหนังสือแจ้งการไม่อนุญาตเท่านั้น"

ข้อ 3. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 7 มิถุนายน พ.ศ. 2542 เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 7 มิถุนายน พ.ศ. 2542

สน. สกฤตนะ

(นายสาริน สกฤตนะ)

เลขาธิการ

คณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวี